

Arrest

nr. 272 107 van 28 april 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 18 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Berat en bezit u de Albanese nationaliteit. Vijftien jaar geleden begon u heroïne te gebruiken. Vijf jaar geleden kocht u een tijdje drugs van uw dealer Fatjon maar u moest hem niet betalen. Hoewel de dealer zei dat de drugs gratis waren, kwam hij na een tijdje toch geld vragen. U kon niet betalen en werd door de dealer en zijn trawanten geslagen. Uiteindelijk werd u gedwongen om 1500 euro bij de bank te lenen waardoor uw problemen voorlopig van de baan waren. In 2017 verzocht u om redenen die niets met uw druggebruik of met uw huidige verzoek om internationale bescherming te maken hebben in Duitsland om internationale bescherming. U kreeg een negatieve beslissing en keerde terug naar Albanië waar u in de pizzeria van uw moeder werkte. Enkele maanden voor uw vertrek contacteerde uw dealer Fatjon u om u te zeggen dat hij op vakantie zou gaan. Hij gaf u daarom meteen vijftig gram heroïne zodat u tijdens zijn afwezigheid niet zonder zou komen te

zitten. Nadat u de drugs in ontvangst had genomen, ging u rechtstreeks naar een oude legerkazerne om uw drugs te consumeren. Aan de kazerne aangekomen werd u geconfronteerd met twee politieagenten die u bedreigden met een pistool en uw drugs in beslag namen. Ze zeiden u dat uw vader zich de volgende dag moest aanbieden bij de politie om het te regelen. U vertelde uw vader echter niets van het voorval. Even later werd u door de dealer gecontacteerd die zijn inmiddels in beslag genomen drugs terug wilde. De dealer gaf u drie dagen om hem terug te betalen. Enkele dagen na het voorval in de oude legerkazerne werd uw vader aangesproken door de agenten die uw drugs in beslag hadden genomen. Ze vroegen geld om de zaak tegen u te laten vallen maar uw vader ging hier niet op in. Hij zei hen dat ze u maar in de gevangenis moesten steken. Hoewel de agenten hadden gedreigd uw zaak naar het parket te sturen, deden ze uiteindelijk niets. In tegenstelling tot uw problemen met de agenten bleken de problemen met uw dealer allerm minst van de baan. Immers, toen u na drie dagen de dealer niet kon betalen werd u door hem mishandeld. Hij eiste bovendien dat u drugs zou verkopen voor hem om zo uw schulden af te lossen. Dit weigerde u. Toen u hem op een dag in een restaurant zag eten met één van de betrokken politieagenten, besepte u dat u erin geluisd werd en dat ze onder één hoedje speelden. De dealer bleef u lastig vallen en slaan en eiste van u dat u, gelet op uw weigering om voor hem te dealen, opnieuw een lening zou aangaan om uw schulden bij hem te kunnen inlossen. Deze lening werd evenwel door de bank geweigerd. Uiteindelijk werd u gedwongen om voor hem te gaan werken in het buitenland. Hij regelde een reispas en bustickets naar Milaan. U ging echter niet naar Milaan, schakelde uw gsm uit en vluchtte weg. Omdat u niet in Milaan opdaagde, werd uw vader nog een keer gecontacteerd door de dealer die geld van hem eiste. U reisde naar België waar u op 28 juli 2021 om internationale bescherming verzocht. U vreest in Albanië bedreigd en onder druk gezet te worden door de dealer, die veel connecties heeft, om voor hem te werken. Ter staving van asielrelaas legde u uw Albanese identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst sloop er een incoherentie in uw opeenvolgende verklaringen over de identiteit van uw belagers bij de politie. Zo zei u initieel dat er u door de twee corrupte agenten gevraagd werd om uw vader naar hen te sturen: u verklaarde dat één van de agenten zijn naam gaf, maar dat u die naam intussen vergeten bent (CGVS, p. 9). Even later verklaarde u evenwel dat u geen informatie over de betrokken agenten heeft opgezocht omdat u hun echte namen niet kende. Aangezien u zei dat u hun echte namen niet kende, werd u gevraagd welke namen u dan wel kende. Hierop antwoordde u dat, ofschoon u, indien u gewild had, hun namen wel had kunnen achterhalen, u geen enkele naam [van een betrokken agent] gekend heeft: u sprak hen aan met 'politieagent' (CGVS, p. 12). Gelet hierop, kan er aan de betrokkenheid van twee corrupte agenten bij uw problemen met een dealer getwijfeld worden. Ook is het opmerkelijk dat u bijzonder weinig wist over de identiteit van uw overige belagers. Zo kende u hoewel u reeds tien jaar klant bent bij de dealer enkel zijn voornaam Fatjon en kon u verder geen enkel lid van zijn bende bij naam noemen (CGVS, p. 10; p. 14). U ondernam ook geen poging om u hierover te informeren (CGVS, p. 14). Dat u niet over bovenstaande informatie beschikt en dat u geen serieuze poging heeft gedaan om deze informatie te verkrijgen, is een houding die slechts moeilijk in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over al die elementen, zoals onder meer de identiteit van zijn belagers, die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Deze vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen enigszins op de helling.

Wat er ook van zij, er dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen met de dealer en/of zijn vrienden bij de politie – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of

hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

U diende immers noch tegen de dealer, noch tegen de twee agenten die met hem samenwerkten, klacht in naar aanleiding van uw problemen met hen (CGVS, p. 11-12). U trachtte uw nalaten te rechtvaardigen door te stellen dat u dat niet kon doen omdat de twee agenten en de dealer samenspannen – uw dealer zei u altijd dat hij de overheid met zich mee had en dat hij heel veel macht en kennis had – en dat u bij een klacht naar het commissariaat zou moeten gaan waar de collega's van de twee corrupte agenten werkten, maar u moest toegeven dat u geen enkele indicatie had dat er andere agenten bij betrokken waren (CGVS, p. 11-12). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u niet geprobeerd heeft om in een ander commissariaat een klacht in te dienen en dat u evenmin geprobeerd heeft uw zaak, en meer bepaald uw problemen met twee corrupte agenten, bij hogere autoriteiten aan te kaarten (CGVS, p. 12-13). Dat u te veel angst had en dat u niet wist hoever de invloed van de corrupte agenten reikte – de Albanese staat is volgens u door en door corrupt (CGVS, p. 13) – kan het feit dat u elders geen klacht indiende evenmin rechtvaardigen. Immers, u ondernam nooit pogingen om die zogenaamde connecties van uw belagers te achterhalen en u heeft zelfs niet eens een poging ondernomen om de twee corrupte agenten te identificeren ofschoon dit volgens u wel degelijk mogelijk moest zijn (CGVS, p. 15). Bovendien zal hieronder blijken dat er in Albanië tegen corruptie wordt opgetreden en dat er diverse stappen gezet kunnen worden om corruptie aan te klagen. U kon overigens geen enkel voorbeeld geven van een klacht tegen de autoriteiten die niet behandeld werd (CGVS, p. 13). U insinueerde verder dat er nog andere slachtoffers waren zoals u en dat die mogelijks tevergeefs een klacht ingediend hebben tegen de dealer, maar deze blote bewering kon u niet onderbouwen: u kon immers niemand noemen die ooit een klacht tegen hem zou hebben ingediend (CGVS, p. 13). Ook uw verklaringen dat u drugsverslaafd was, dat u de drugs nodig had en dat u de situatie niet wilde verergeren – u had schrik dat als u aangifte zou doen, de drugsdealer op de hoogte gebracht zou worden –, kunnen niet overtuigen (CGVS, p. 11; p. 13). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

In tegenstelling tot uw algemene, vage en weinig concrete beweringen over het slechte functioneren van de politie blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Naast het feit dat u expliciet te kennen gaf dat u niet wist hoe uw dealer in het verleden de politie heeft beïnvloed, dat u geen idee had hoever zijn invloed reikte en dat u zelfs niet wist of er überhaupt andere agenten dan de twee wiens naam u zich niet herinnerde bij betrokken waren (CGVS, p. 11-12; p. 16), waardoor u uw dealers ongeoorloofde beïnvloedingsmogelijkheden op de werking van de autoriteiten niet heeft aangetoond, kan er voor wat betreft de door u gehekeld corruptie in Albanië gewezen worden op de geciteerde informatie waaruit blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “onestop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat

voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Aan uw identiteit en nationaliteit zoals deze blijken uit uw identiteitskaart wordt niet getwijfeld.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoeker *“benadrukt dat er sprake is van enorme corruptie onder de Albanese politie. Corruptie vormt een ernstige bedreiging voor de handhaving van recht en orde in het land.”*

Verzoeker verwijst in dit kader naar en citeert uit algemene landeninformatie inzake corruptie bij, wangedrag vanwege en straffeloosheid voor de politie in Albanië. Tevens wijst hij op informatie inzake de politieke druk op de anti-corruptie instellingen en de ranking van Albanië op de corruptieperceptie-index van Transparency International. Voorts haalt hij informatie aan omtrent het gebrek aan juridische bijstand in het kader van (voor-)hechtenis.

Vervolgens plaatst verzoeker de bestreden motieven tegenover de door hem aangehaalde landeninformatie en betoogt hij:

“Het klopt dat de rechten van burgers wettelijk gegarandeerd is. Maar in de praktijk wordt dit niet toegepast. Indien de verzoeker naar de politie gaat, heeft hij nog altijd geen zekerheid dat hij geholpen gaat worden. Om deze reden is hij dan ook moeten vluchten uit Albanië.”

Verzoeker concludeert:

“De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“Het huidige beroep tot vernietiging van de beslissing van het CGVS, betekend per aangetekend schrijven dd. 07.10.2021. ontvankelijk en gegrond te verklaren, en bijgevolg verzoeker in hoofddorde de vluchtelingenstatus toe te kennen.

In ondergeschikte orde aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Meest ondergeschikt: de beslissing van het CGVS te willen vernietigen”.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.2. Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing evenmin waar met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoeker opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.3. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij er problemen zou vrezen met zijn drugsdealer.

Met betrekking tot deze door verzoeker aangevoerde problemen en vrees, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst sloop er een incoherentie in uw opeenvolgende verklaringen over de identiteit van uw belagers bij de politie. Zo zei u initieel dat er u door de twee corrupte agenten gevraagd werd om uw vader naar hen te sturen: u verklaarde dat één van de agenten zijn naam gaf, maar dat u die naam intussen vergeten bent (CGVS, p. 9). Even later verklaarde u evenwel dat u geen informatie over de betrokken agenten heeft opgezocht omdat u hun echte namen niet kende. Aangezien u zei dat u hun echte namen niet kende, werd u gevraagd welke namen u dan wel kende. Hierop antwoordde u dat, ofschoon u, indien u gewild had, hun namen wel had kunnen achterhalen, u geen enkele naam [van een betrokken agent] gekend heeft: u sprak hen aan met ‘politieagent’ (CGVS, p. 12). Gelet hierop, kan er

aan de betrokkenheid van twee corrupte agenten bij uw problemen met een dealer getwijfeld worden. Ook is het opmerkelijk dat u bijzonder weinig wist over de identiteit van uw overige belagers. Zo kende u hoewel u reeds tien jaar klant bent bij de dealer enkel zijn voornaam Fatjon en kon u verder geen enkel lid van zijn bende bij naam noemen (CGVS, p. 10; p. 14). U ondernam ook geen poging om u hierover te informeren (CGVS, p. 14). Dat u niet over bovenstaande informatie beschikt en dat u geen serieuze poging heeft gedaan om deze informatie te verkrijgen, is een houding die slechts moeilijk in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over al die elementen, zoals onder meer de identiteit van zijn belagers, die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.”

Verzoeker onderneemt niet de minste poging teneinde deze motieven te weerleggen doch laat deze geheel onverlet. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind. De voormelde vaststellingen plaatsen de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende asielrelaas ernstig op de helling.

Zelfs indien aan deze motieven enig geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat verzoeker hoegenaamd niet aantoonde of aannemelijk maakt dat hij, in het geval van eventuele verdere problemen met zijn drugsdealer en zo hij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, in zijn land van herkomst verstoken zou blijven van de nodige bescherming vanwege zijn eigen, nationale autoriteiten. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Wat er ook van zij, er dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen met de dealer en/of zijn vrienden bij de politie – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

U diende immers noch tegen de dealer, noch tegen de twee agenten die met hem samenwerkten, klacht in naar aanleiding van uw problemen met hen (CGVS, p. 11-12). U trachtte uw nalaten te rechtvaardigen door te stellen dat u dat niet kon doen omdat de twee agenten en de dealer samenspannen – uw dealer zei u altijd dat hij de overheid met zich mee had en dat hij heel veel macht en kennis had – en dat u bij een klacht naar het commissariaat zou moeten gaan waar de collega's van de twee corrupte agenten werkten, maar u moest toegeven dat u geen enkele indicatie had dat er andere agenten bij betrokken waren (CGVS, p. 11-12). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u niet geprobeerd heeft om in een ander commissariaat een klacht in te dienen en dat u evenmin geprobeerd heeft uw zaak, en meer bepaald uw problemen met twee corrupte agenten, bij hogere autoriteiten aan te kaarten (CGVS, p. 12-13). Dat u te veel angst had en dat u niet wist hoever de invloed van de corrupte agenten reikte – de Albanese staat is volgens u door en door corrupt (CGVS, p. 13) – kan het feit dat u elders geen klacht indiende evenmin rechtvaardigen. Immers, u ondernam nooit pogingen om die zogenaamde connecties van uw belagers te achterhalen en u heeft zelfs niet eens een poging ondernomen om de twee corrupte agenten te identificeren ofschoon dit volgens u wel degelijk mogelijk moest zijn (CGVS, p. 15). Bovendien zal hieronder blijken dat er in Albanië tegen corruptie wordt opgetreden en dat er diverse stappen gezet kunnen worden om corruptie aan te klagen. U kon overigens geen enkel voorbeeld geven van een klacht tegen de autoriteiten die niet behandeld werd (CGVS, p. 13). U insinueerde verder dat er nog andere slachtoffers waren zoals u en dat die mogelijks tevergeefs een klacht ingediend hebben tegen de dealer, maar deze blote bewering kon u niet onderbouwen: u kon immers niemand noemen die ooit een klacht tegen hem zou hebben ingediend (CGVS, p. 13). Ook uw verklaringen dat u drugsverslaafd was, dat u de drugs nodig had en dat u de situatie niet wilde verergeren – u had schrik dat als u aangifte zou doen, de drugsdealer op de hoogte gebracht zou worden –, kunnen niet overtuigen (CGVS, p. 11; p. 13). Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

In tegenstelling tot uw algemene, vage en weinig concrete beweringen over het slechte functioneren van de politie blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds

nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Naast het feit dat u expliciet te kennen gaf dat u niet wist hoe uw dealer in het verleden de politie heeft beïnvloed, dat u geen idee had hoever zijn invloed reikte en dat u zelfs niet wist of er überhaupt andere agenten dan de twee wiens naam u zich niet herinnerde bij betrokken waren (CGVS, p. 11-12; p. 16), waardoor u uw dealers ongeoorloofde beïnvloedingsmogelijkheden op de werking van de autoriteiten niet heeft aangetoond, kan er voor wat betreft de door u gehekelde corruptie in Albanië gewezen worden op de geciteerde informatie waaruit blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "onestop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Albanië opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus

onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was."

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. De informatie die hij in dit kader citeert ligt immers volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg geenszins afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Dat corruptie en georganiseerde misdaad in Albanië nog een probleem vormen en dat er nog een aantal hervormingen nodig zijn, betreft een gegeven dat in de voormelde motivering en de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoeker zich bij eventuele (verdere) problemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege zijn nationale overheden.

Het voorgaande vindt overigens eveneens en duidelijk bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing met reden wordt aangegeven:

"Aan uw identiteit en nationaliteit zoals deze blijken uit uw identiteitskaart wordt niet getwijfeld."

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

"Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS